

Ay Gibi Doğdun

— Albayrak · 03 Aralık 2009

Ruhum isyanlarda içinden süzülür kalemim
Sevda türküleri senin olsun
Bana gelsin sadece bir kuru selamın
Ay gibi doğdun gözlerimi kamaştırdın
Aşkların en güzeliydi
Yanaklarından dökülen
Allâme'i sevgi alemin

Kıyamazdım bir tatlı gülüşüne
Satırlarına neşr olurdum
Gözlerinin karasına bakarken
Beni ta ciğerimden vurdun
Bütün duygularım seferberdi
Senin güzel insicamına
Gülüşünü esirgeme
Ne olur haksâ kelâmın

Gidiyorum deme bana sunduğun
Sevgiyi koparma benden
Neyim kaldı ki bu zalim
Hayattan geçmiş badireden
Seni gördüm ya hayal değildi düşlerim
Hayalleri söküyorum içimden
Kurduğum hayaller
Olsun artık yürek talanım

Sevdim ya seni artık kalbimin derinlerindesin
Zonkla damarlarım da
Aşk kapakçıları senin için inlesin
Dolunayım ol penceremi şavkınla süsle
Sana yazıyorum gülüm
Hafızam bile coştı
Bin bir hevesle bilensin

Bu bir sevda şiiri değil olsaydı olurdu yerin

Sormuyorum kalbime nerede
Ayak izlerin
Bukadar sevimli bir çizgi çizdim
Sanki bir jübileyi tamamladım
Aşkın yüzdesi yalanmış
Hayat tecrübemde anladım
Yinede sevgiyle avundum
Bir ömür boyu
Buna da yalan diyorsan
Eh buda olsun benim yalanım

Sana sevda şiiri yazarken cümlelerimi kıskandım
İklimlerinde susadım
Ballı sözlerinle uslanmadım
Burada kesiyorum
Sorma artık nereye yol alıyorsun şairim
Pınarlar akarken
Bir damla suya hasretti benim
Yinede bir ömür boyu
Kalbimin köşesinde
Adın kalacak
Unutamayacağım
Can diyen can
Deli yürek birazda uçuk havalım.

03 Aralık 2009 Perşembe